

Strony w postępowaniach głównych

Strona skarżąca: Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola (C-199/18), C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta (C-200/18) i SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa (C-343/18)

Strona pozwana: Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena, A.U.S.L. Romagna (C-199/18 i C-200/18) i Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna (C-343/18)

Sentencja

- 1) Artykuł 27 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt należy interpretować w ten sposób, że stanowi on, iż państwa członkowskie mają obowiązek nałożenia opłat z tytułu kontroli urzędowych za działania wymienione w załączniku IV, sekcja A, oraz w załączniku V, sekcja A, do tego rozporządzenia również na podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze i działające na rynku pasz, które prowadzą działalność w zakresie uboju i rozbioru mięsa w sposób pomocniczy w stosunku do swej głównej działalności w zakresie hodowli.
- 2) Artykuł 27 rozporządzenia nr 882/2004 należy interpretować w ten sposób, że nie upoważnia on państwa członkowskiego do stosowania stawek opłat niższych od stawek minimalnych przewidzianych w załączniku IV, sekcja B, i w załączniku V, sekcja B, do rozporządzenia nr 882/2004.

(¹) Dz.U. C 240 z 9.7.2018.
Dz.U. C 268 z 30.7.2018.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 5 września 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-290/18) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 92/43/EWG – Dzika fauna i flora – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Artykuł 4 ust. 4 – Załączniki I i II – Tereny mające znaczenie dla Wspólnoty – Niewyznaczenie – Specjalne obszary ochrony – Konieczne środki – Nieprzyjęcie)

(2019/C 383/25)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Costa de Oliveira i C. Hermes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Reis Silva, H. Almeida, A. Pimenta i P. Barros da Costa, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Poprzez niewyznaczenie jako specjalnych obszarów ochrony 61 terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, które zostały zatwierdzone przez Komisję Europejską w decyzji Komisji 2004/813/WE z dnia 7 grudnia 2004 r. przyjmującej, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, wykaz terenów atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty i w decyzji Komisji 2006/613/WE z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego, mających znaczenie dla Wspólnoty, możliwie najszybciej, nie później niż w ciągu sześciu lat od dnia wydania tych decyzji, oraz poprzez nieprzyjęcie koniecznych środków ochronnych,

odpowiadających ekologicznym wymaganiom typów siedlisk przyrodniczych, wymienionych w załączniku I do dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, lub gatunków, wymienionych w załączniku II do tej dyrektywy, żyjących na tych terenach mających znaczenie dla Wspólnoty, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 1 wspomnianej dyrektywy.

- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 249 z 16.7.2018.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 5 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove – Słowacja) – TE/Pohotovosť s.r.o.

(Sprawa C-331/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2008/48/WE – Ochrona konsumentów – Kredyt konsumencki – Artykuł 10 ust. 2 lit. h) i i) oraz art. 10 ust. 3 – Informacje, które należy wskazać w umowie – Ustawodawstwo krajowe przewidujące obowiązek uściślenia sposobu podziału każdej płatności na spłatę kapitału, odsetki i opłaty)

(2019/C 383/26)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TE

Strona pozwana: Pohotovosť s.r.o.

Sentencja

- 1) Artykuł 10 ust. 2 lit. h)–j) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywy Rady 87/102/EWG w związku z art. 22 ust. 1 dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, zgodnie z którym w umowie o kredyt należy uściślić podział każdej spłacanej kwoty na, w danym wypadku, spłatę kapitału, odsetki i pozostałe opłaty.
- 2) Artykuł 10 ust. 2 i art. 22 ust. 1 dyrektywy 2008/48, których wykładni dokonano w wyroku z dnia 9 listopada 2016 r., Home Credit Slovakia (C- 42/15, EU:C:2016:842), mają zastosowanie do umowy o kredyt takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, którą zawarto przed ogłoszeniem tego wyroku i przed zmianą uregulowań krajowych dokonaną w celu zapewnienia zgodności z wykładnią przedstawioną we wspomnianym wyroku.

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018.